

Formanden:

Der er tre korte bemærkninger: hr. Troels Lund Poulsen, hr. Henrik Vestergaard og hr. Jens Rohde.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Det er et spørgsmål til hr. Niels Helveg Petersen, som berører det sidste, hr. Niels Helveg Petersen var inde på, hvor jeg vil spørge hr. Niels Helveg Petersen, om ikke han finder det afgørende, at våbeninspektørerne selv mener, at deres chance for at løse den opgave, de er sat til, er meget, meget vanskelig, fordi man ikke har fået det omgående, det betingelsesløse og det aktive samarbejde fra irakisk side.

Nu er der gået 4½ måned, hvor man fra irakisk side ikke har efterlevet de forpligtelser, der er. Hvad er det, der giver hr. Niels Helveg Petersen mulighed for at tro på, at Saddam Hussein på nuværende tidspunkt skulle være villig til at ændre kurs, når han ikke har gjort det gennem de sidste 12 år?

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Det er ikke, fordi jeg er utilfreds med det første svar, jeg fik, men jeg kunne bare godt tænke mig, at det blev en lille smule mere konkret. Jeg ved jo, at hr. Niels Helveg Petersen er en habil skakspiller, så han har selvfølgelig evnen til at tænke et par træk frem.

Hvis man forestillede sig, at våbeninspektørerne fik 1 måned eller 2 mere til det, der ikke er lykkedes på 4 måneder, muligvis fordi der er en vis herre, der ikke vil samarbejde, og at FN's Sikkerhedsråd stadig væk ikke var i stand til at træffe en beslutning – det er jo noget, Frankrig ligefrem har lagt op til under alle omstændigheder ville ske – ville vi så finde Det Radikale Venstre bag beslutningsforslag nr. B 118?

Kl. 17.30

Og hvis det er et ja, er det her så ikke bare et spørgsmål om, hvordan ens ur går. – nogle har sat deres ur i stå, det er fint – altså om det går sådan, at tiden udløber i dag eller om 1 måned eller 2 måneder?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hr. Helveg Petersen kommer igen ind på arbejdet for våbeninspektørerne, og det bliver igen nævnt, at der ikke er tale om år eller uger, men om måneder.

Se, jeg håber, at vi i hvert fald, hvis vi skal have en dialog om det her, kan blive enige om, at taler vi om måneder, så kræver det, at Irak samarbejder betingelsesløst og øjeblikkeligt fuldt ud, hvis det her skal dreje sig om måneder.

Jeg håber også, at vi kan blive enige om, at det har Saddam Hussein ikke gjort. Trods fremskridtene har Blix også både sagt og skrevet det.

Så vil jeg gerne høre hr. Helveg Petersens vurdering som en erfaren tidligere udenrigsminister, helt oprigtigt: Hvilke muligheder ser hr. Niels Helveg Petersen for, at en afvæbning med fredelige midler reelt vil kunne finde sted? Hvilke muligheder ser han for det?

Frygter hr. Helveg Petersen ikke, at måske netop det, at tiden går og går og går, som vi har set, er med til at splitte koalitionen og dermed mindske presset på Saddam Hussein, således at han kan opruste?

Jeg erkender, at det sidste spørgsmål var lidt ledende i forlængelse af det første, men jeg vil meget gerne høre hr. Helveg Petersens vurdering af det første spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Til hr. Troels Lund Poulsen vil jeg sige: Jeg kan jo ikke garantere, at en længere frist ville kunne løse problemet. Men det er nu engang Sikkerhedsrådet, vi har lagt det i hænderne på at træffe den afgørelse. Og i mandags i Sikkerhedsrådet tydede alt på, at der var fire lande, som mente, at nu skulle våbeninspektionen afbrydes, og at der i hvert fald var 9-10 lande, som fandt, at den burde fortsætte.

Her har regeringen så valgt at lægge vægt på, hvad de fire mente, og ikke hvad de andre mente. Jeg lægger altså vægten på, hvad de mente, altså at det kunne være værd at forsøge endnu en gang.

Til hr. Henrik Vestergaard: Jo, vore ure går måske forskelligt, men det er jo sådan, at det sværeste i politik såmænd ikke altid er at vide, hvad man skal, men at vide hvornår man skal det. Det er det sværeste. Og min fornemmelse for tidsforløbet i denne sag er, at man for tidligt afbrød forsøget på at finde en fredelig løsning.

Til hr. Jens Rohde: Nej, jeg er helt på det rene med det. Jeg har også omhyggeligt læst, hvad Blix har sagt. Han har også skarpt kritiseret Saddam for ikke at være samarbejdsvillig nok, som han er forpligtet til at være det. Men samtidig har Blix altså sagt – det er jo hans konklusion: Der er en mulighed for at komme længere, for at